

til yderligere at indlade sig med Parten, til at høre de Klager, han forebringer, og til at gjøre sig til et Organ for dem. Jeg tror, at det vilde være berettiget, naar en Sagsfører sagde: De maa gaa hen og fortælle Forhørsdommeren de Ting, De har at klage over, det er den rette Autoritet, der kan de lige saa godt anbringe det, De maa se at komme i Forhør og sige det der, det er det rette Sted. Det kunde den høitærede Justitsminister dog vist ikke saa let misforstaa. Det er ganske rigtigt, som den høitærede Minister sagde, at det er kun sjældent, at saadanne Honorarer ydes. Det er heller ikke i min Egenkab af Sagsfører, at jeg taler her, men det er i Kraft af det Mandat, jeg har faaet af mine Vælgere og ikke i Kraft af noget Andet. Det er en temmelig ligegyldig Sag for Sagsførerne. Disse Honorarer spille ikke nogen Rolle, i det Mindste saa vidt jeg kjender til det, ikke i mindste Maade. Men jeg taler om deres Indflydelse lige over for Befolkningen og om den Afgang, som de, der ere ulykkelig stillede, og som se sig indvillige i en Retssundersøgelse, have til Hjælp og Assistance. Men hertil har den ærede Minister ikke bemærket Noget. Jeg tilføjer, for at blive i den høitærede Ministers Tankegang, at ganske vist er Sagsføreren befalet til at føre Sagen. Han skal gjøre det, og han har ikke den mindste Magt til at anvende Noget, som kunde kaldes Tvang mod den Tiltalte. Sagsføreren staaer i saa Henseende selv under en meget stor Tvang, han skal have Rettens Attest for, at hans Defension er forsvarlig, og han skal ligeledes have Rettens Attest for, at han har udført den i en saadan Tid, som kan kaldes forsvarlig. Han staaer selv under den største Tvang i saa Henseende, saa han kan virkelig ikke stille nogen Anden noget Vilkaar. Det var omtrent de Bemærkninger, hvortil den høitærede Justitsministers Foredrag gav mig Anledning, og jeg vil ogsaa opretholde, hvad jeg tidligere har sagt. Der var ikke Noget i den høitærede Ministers Foredrag, som har bragt mig til at forandre min Anskuelse.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at jeg egentlig ikke har sagt, at den ærede Taler selv vurderede sit Arbejde for høit ved at tagere det til 1 à 2,000 Rdlr. i det omspurgte Tilfælde, men jeg har kun sagt, at Kommunerne kunde være rolige for, at Retten ikke vil vurdere Arbejdet dertil. Det er det, jeg har sagt, og jeg vil tilføje, at det er jeg saa meget mere tilbøjelig til at antage, som jo hverken dette Lovforslag eller den bestaaende Lovgivning med Hensyn til offentlige og beneficerede Sager lader Hensynet til Sagens Vigtighed komme til at spille nogen Rolle. I det Lovforslag, her ligger for, tales der ikke om Sagens Vigtighed, men kun om Sagsførernes Arbejde. Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre,

er blot den, at jeg ikke kan være enig med den ærede Taler i, at Defensors Hverv skulde være absolut afluttet med at gjenemlæse Alterne og skrive Noget paa Grundlag af, hvad der indeholdes deri. Jeg maa anse det for givet, at dersom den Tiltalte ønsker at raadføre sig med sin Defensor og henlede hans Opmærksomhed paa Ting, der mulig kunde tjene til Sagens Oplysning, er vedkommende Defensor ligesrem forpligtet dertil.

Beth: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har allerede haat Ordet to Gange, men under Forudsatning af Thingets Samtykke (Ophold), skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Beth: Men den høitærede Justitsminister sagde ikke, at Defensor ogsaa var forpligtet til i sit Indlæg at optage de Forklaringer, som den Tiltalte nu mener at burde fremsføre i Modstrid med, hvad han tidligere har forklaret, eller de Besværing, han tror at have at fremsføre lige overfor Dommeren. I saa Henseende tror jeg, at Defensor maa være berettiget til at sige: Det maa De henvende Dem til Forhørsdommeren om, der er han den rette Autoritet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Alberti: Jeg foreslaar Thinget at henvise det foreliggende Lovforslag til det Udbalg, der idag er foreslaaet nedsat om Forslag til Lov om Forandring i Konkurslovens § 66.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at stille noget andet,
vedtoges ovennævnte Forslag af Alberti uden Afstemning.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Bajer. Nærværende Lovforslag, som idag for 8 Dage siden vedtoges af Landstinget, har, saavidt jeg kan skjønne, haat til sit nærmeste